

Felul de trezire de care avem nevoie

Charles Haddon Spurgeon

Este bine pentru noi să ne apropiem de Dumnezeu în rugăciune. Mințile noastre sunt cuprinse de întristare să vadă că se dă atât de puțină atenție, din partea multor biserici, rugăciunii unite.

Cum ne putem aștepta să vină binecuvântarea, dacă suntem prea leneși pentru a o cere? Cum putem aștepta alte Rusalii, dacă noi nu ne-am întâlnit niciodată unii cu alții, într-un loc, ca să așteptăm răspunsul Domnului? Fraților, nu vom vedea niciodată mare schimbare în bine în bisericile noastre, până ce întâlnirile de rugăciune nu vor avea un preț mai mare în ochii creștinilor.

Dar, odată ce ne-am strâns laolaltă, cum ne vom ruga? Hai să nu degenerăm în formalism, ori altfel vom fi morți, în timp ce vom crede că suntem vii. Să nu ne îndoim, prin necredință, ori altfel ne vom ruga în zadar. O, de am avea o credință mare prin care să aducem rugăciuni mari!

Am amestecat împreună lauda și rugăciunea, formând un compus delicios de arome, potrivit a fi pus pe altarul tămâierii, prin Hristos, Domnul nostru; de ce să nu aducem, de data aceasta, câteva cereri speciale cu consecințe mai îndelungate? Mi-a fost sugerat să ne rugăm pentru o trezire adevărată, genuină, a religiei, pretutindeni în lume.

O trezire reală și de durată

Eu mă bucur de orice semne de viață, chiar dacă sunt agitate și trecătoare, și sunt încet în a judeca orice mișcare bine intenționată, dar mă tem foarte tare că multe din așa-numitele treziri au produs, pe termen lung, mai mult rău decât bine. Un fel de fascinație, ca cea la jocurile de noroc, de data aceasta, însă, cu privire la cele religioase, i-a apucat pe mulți oameni și le-a dat un fel de repulsie pentru natura sobră a adevăratei evlavii.

Dar, dacă denunț contrafacerile și imitațiile, nu înseamnă că nu apreciez valoarea aurului curat. Departe de mine gândul acesta! Ne dorim dincolo de orice măsură ca Domnul să trimită o trezire, reală și de durată, a vieții spirituale.

Avem nevoie de o lucrare supranaturală a Duhului Sfânt, care să pună putere în predicarea Cuvântului, să-i inspire pe toți credincioșii cu energie divină și să atingă cu seriozitate inimile celor nepăsători, astfel încât aceștia

să se întoarcă la Dumnezeu și să aibă viață. Nu vrem să ne îmbătăm cu vinul entuziasmului carnal, ci vrem să fim plini de Duhul. Am vrea să vedem focul coborând din cer ca răspuns la rugăciunile fierbinți, pline de eficacitate, ale oamenilor neprihăniți. Nu putem să mijlocim ca Domnul să-Și arate puterea brațului Său înaintea ochilor tuturor oamenilor în această zi de decădere și deșertăciune?

Doctrina de modă veche

Ne dorim o trezire, o reafirmare a doctrinei de modă veche. Nu cunoșc nicio doctrină care să nu fie subminată cu zel în această oră de către cei care ar trebui să fie apărătorii ei. Nu există vreun adevăr prețios sufletului și care să nu fie negată acum de cei a căror profesiune ar trebui să fie să o proclame. Pentru mine, lucrul acesta este un indiciu clar că avem nevoie de o trezire a predicării Evangheliei de modă veche, ca aceea a lui Whitefield și Wesley.

Scripturile trebuie să devină fundamentul infailibil al tuturor învățăturilor; căderea, răscumpărarea și regenerarea oamenilor trebuie să fie prezentate în termeni lipsiți de echivoc.

Evlavie personală

Avem nevoie în mod urgent de o trezire a evlaviei personale. Cu adevărat, aceasta e secretul prosperității bisericii. Atunci când indivizii își pierd tăria credinței, biserica este mănătată de vânt încoace și încolo; când credința personală e tare, biserica rămâne credincioasă Domnului ei.

În mâinile lui Dumnezeu, viitorul religiei depinde de cei cu adevărat evlavioși și spirituali. O, de ar fi mai mulți oameni sfinți, treziți și umpluți de Duhul Sfânt, consacrați Domnului și sfințiți prin adevărul Său!

Fraților, trebuie ca fiecare dintre noi să trăim, dacă vrem ca biserica să fie vie; trebuie să trăim pentru Dumnezeu, dacă vrem să spunem că ne așteptăm să-L vedem pe Dumnezeu găsindu-Și plăcerea în lucrarea mâinilor noastre. Oamenii sfințiți reprezintă sarea societății și salvatorii rasei umane.

Religia în familie

Dorim din toată inima o trezire a religiei în viața de familie. Familiile creștine au reprezentat fortărețele evlaviei în zilele puritanilor, dar, în aceste vremuri rele, sute de familii ale așa-numiților creștini nu au timp de închinare în familie, nu pot să-și țină în control copiii ce cresc și nu au o instruire sănătoasă, nici disciplină. Cum putem nădăjdui să vedem Împărăția Domnului nostru avansând, atunci când propriii Săi ucenici nu-și învață copiii Evanghelia?

O, frați și surori creștine, fiți atenți la ceea faceți, cunoașteți și învățați! Familiile voastre să fie învățate în frica de Domnul și fiți voi înșivă „sfinți Domnului”; atunci veți sta ca o stâncă în mijlocul valurilor erorii și a lipsei de evlavie, ce lovesc cu putere și care urlă în jurul nostru.

Putere viguroasă, dedicată

De asemenea, ne dorim o trezire a unei puteri viguroase, consacrate. Am pledat pentru adevărata evlavie; cer acum una din cele mai mari rezultate ale acesteia. Avem nevoie de sfinți. Avem nevoie de minți sănătoase, instruite într-o viață spirituală înaltă prin multă comuniune cu Dumnezeu în singurătate.

Sfinții dobândesc un spirit nobil prin faptul că se retrag constant în locul unde Dumnezeu se întâlnește cu ei. De asemenea, ei dobândesc acea putere în rugăciune de care avem atâta nevoie. O, dacă am avea mai mulți oameni ca John Knox, de ale cărui rugăciuni Regina Mary se temea mai mult decât de o oaste de 10000 de oameni! O, dacă am avea mai mulți oameni ca Ilie, care, prin credința lui, închidea sau deschidea ferestrele cerului!

Această putere nu vine printr-un efort depus dintr-odată; ci e rezultatul unei vieți dedicate Dumnezeului lui Israel! Dacă toată viața noastră se desfășoară în public, ea va fi o existență goală, ca un abur, ineficace; dar, dacă petrecem timp în comuniune cu Dumnezeu în secret, atunci vom fi plini de putere în a face bine. Cel care e un prinț înaintea lui Dumnezeu, acela va avea un loc înalt și înaintea oamenilor, după adevărata măsură a nobilimii.

Feriți-vă să vă puneți încrederea în propte slabe; străduiți-vă să vă sprijiniți pe zidul credinței adevărate în Domnul Isus. Fie ca niciunul dintre noi să nu cădem într-o dependență de oameni, care e slabă, săracă! Vrem printre noi credincioși tari ca acele case puternice, care stau în picioare din generație în generație, ca mărturie în țară; nu construcții din placaj și mortar, ci edificii solid construite, pentru a face față tuturor intemperiilor și care să sfideze însuși timpul.

Dacă ar fi o oaste de oameni care să stea tari, neclintiți, sporind întotdeauna în lucrul Domnului, atunci slava harului lui Dumnezeu se va manifesta în mod clar, nu doar în ei, ci și în cei din jurul lor. Fie ca Domnul să ne trimită o trezire caracterizată de putere consacrată și de energie cerească!

Predicați cu mâinile voastre, dacă nu puteți predica cu limbile voastre! Când membrii bisericii noastre vor manifesta rodul adevăratei evlavii, atunci oamenii se vor interesa curând ce fel de pomi sunt aceștia care aduc asemenea rod.

Adunarea împreună a sfinților reprezintă prima parte a Rusaliilor, iar aducerea în turmă a celor păcătoși, a doua. A început cu „doar o întâlnire de rugăciune”, dar a sfârșit cu un botez grandios a mii de convertiți. O, dacă ar acționa rugăciunile celor credincioși ca un magnet față de cei păcătoși! O, dacă fiecare adunare a celor credincioși ar avea o putere de seducere care să-i atragă pe alții la Isus! Fie ca sute de suflete să alerge la El din cauză că i-au văzut pe alții grăbindu-se în aceeași direcție!

„Doamne, ne întoarcem dinspre la acești oameni încăpățânați, săraci și nebuni, înspre Tine și mijlocim pentru ei înaintea Duhului Tău atotînțelept și plin de har! Doamne, întoarce-i, și se vor întoarce! Prin convertirea lor, ne rugăm să înceapă o trezire adevărată în seara aceasta! Lasă ca ea să se răspândească în toate căminele noastre și apoi să se întindă din biserică în biserică până ce toată creștinătatea va fi în flăcări, aprinsă de focul coborât din cer!”

Traducere: Florin Moțiu